

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-339/20-7

REPUBLIKA HRVATSKA
354 - DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE

Primljeno: 09-11-2020		
Prilog	Neposredno	Poštom
Klasa: UP/II-034-02/20-01/524		
Ur. broj: 383-01/20-14		

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda mr. sc. Inge Vezmar Barlek, predsjednice vijeća, Marine Kosović Marković i Senke Orlić Zaninović, članica vijeća, te više sudske savjetnice Blaženke Drdić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Zajednice ponuditelja Mobilita Evolva d.o.o. iz Zagreba Froudeova 5 i Ekonerg – institut za energetiku i zaštitu okoliša d.o.o. iz Zagreba, Koranska 5, koju zastupa opunomoćenik Marijan Vešligaj odvjetnik u Odvjetničkom društvu Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Zagreb, Froudeova 9, protiv tuženice Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba HŽ infrastruktura d.o.o., Zagreb, Mihanovićeve 14 i Zajednice ponuditelja Granova d.o.o. iz Zagreba, Bolnička 51/3, Željezničko projektno društvo d.d. iz Zagreba, Trg kralja Tomislava 11, Institut IGH d.d. iz Zagreba, Janka Rakoša 1 i Rijekaprojekt d.o.o. iz Rijeke, Moše Albaharija 10/a, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj dana 19. listopada 2020.

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, KLASA: UP/II-034-02/20-01/524, URBROJ: 354-01/20-10 od 7. kolovoza 2020.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova spora.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem KLASA: UP/II-034-02/20-01/524, URBROJ: 354-01/20-10 od 7. kolovoza 2020. je u povodu žalbe Zajednice ponuditelja Granova d.o.o., Željezničko projektno društvo d.d., Institut IGH d.d. i Rijekaprojekt d.o.o., ovdje zainteresirane osobe, poništena odluka naručitelja HŽ infrastrukture d.o.o. broj: 3-181/20-P od 23. lipnja 2020., kojom je odabrana ponuda tužitelja u otvorenom postupku javne nabave broj objave: 2019/S 0F5-0013702, ispravak objave broj: 2019/S F14-0019980, predmet nabave: usluga izrade studijske dokumentacije za modernizaciju željezničke pruge M202 Zagreb GK – Rijeka, dionica Karlovac – Oštarije. Ujedno je naručitelj obvezan u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama tuženice, žalitelju nadoknaditi troškove žalbenog postupka u iznosu od 12.500,00 kn, dok je u preostalom dijelu, u iznosu od 12.500,00 kn, zahtjev žalitelja odbijen kao neosnovan.

Protiv navedenog rješenja tužitelj je podnio tužbu u kojoj navodi da je odluka o odabiru poništena jer naručitelj nije postupio sukladno dokumentaciji o nabavi (dalje: DON) odnosno nije pravilno bodovao reference žaliteljevog stručnjaka broj 3 (stručnjaka za elektroenergetski infrastrukturni podsustav), Bože Jurića, i to: kada je referencu broj 9 tog

stručnjaka priznao kao samo jedan projekt i kada nije priznao reference broj 7, 8 i 12 budući da nisu potvrđene od strane investitora. U odnosu na oba utvrđenja pogrešno je i nepravilno utvrđeno činjenično stanje, pogrešno primijenjeno materijalno pravo te su počinjene bitne povrede pravila postupka. U odnosu na referencu broj 9, u osporenom rješenju se navodi kako s obzirom na to da je naručitelj kao iskustvo koje se boduje propisao broj izrade tehničke dokumentacije, ne može se prihvatiti naručiteljevo obrazloženje da se ne može bodovati veći broj izrada tehničke dokumentacije u okviru jednog projekta (1 reference), a da eventualne dvojbene odredbe DON-a ne bi bilo moguće tumačiti na štetu ponuditelja. Tužitelj ističe kako je propušteno utvrditi ključnu činjenicu da je žaliteljev stručnjak broj 3 u svom životopisu priloženom uz ponudu, naveo jednu referencu pod brojem 9. Pod točkom 8.3. DON-a, Kriteriji odabira ponuda, Specifično iskustvo stručnjaka, navodi se: „U svrhu dokazivanja iskustva stručnjaka prema postavljenim kriterijima za odabir najpovoljnije ponude, ponuditelj dostavlja životopise stručnjaka iz kojih moraju biti vidljivi kriteriji koji se boduju.“. Iz toga je vidljivo da je sam žalitelj u životopisu priloženom uz ponudu, naveo da se radi o jednoj referenci, odnosno o jednoj „izradi tehničke dokumentacije“ pa razlikovanje između pojmova „izrađene tehničke dokumentacije“ i „projekta“ uopće nije relevantno uz činjenicu da je i sam žalitelj u svojoj ponudi predmetnu referencu odnosno „izrađenu tehničku dokumentaciju“ označio kao jednu cjelinu označenu brojem 9. Naknadnim razdvajanjem „izrađene tehničke dokumentacije“ tuženica ju je na temelju navoda žalitelja (po prvi puta u žalbi), razdvojila na četiri projekta. Takvo postupanje omogućuje izmjenu ponuda nakon otvaranja ponuda, što dovodi do pregovaranja između ponuditelja i naručitelja, a što je u suprotnosti s načelom jednakog postupanja i obvezom transparentnosti. U tom smislu poziva se na praksu Suda EU. Nadalje, u odnosu na istu referencu tuženica je istaknula kao načelo da se dvojbene odredbe DON-a u ovoj fazi postupka ne bi moglo tumačiti na štetu ponuditelja. Nejasno je iz kojeg pravnog izvora je formirano ovo načelo koje ostavlja nejasnoće u primjeni, jer se postavlja pitanje o interesu kojeg ponuditelja se radi. Primjenom ovog načela postupljeno je protivno interesu tužitelja kao ponuditelja u korist interesa žalitelja odnosno drugog ponuditelja. To je osobito sporno jer je žalitelj činjenicu da predmetna referenca broj 9 u stvari predstavlja četiri reference, po prvi puta iznio tek u žalbenom postupku kada po prirodi stvari više nije moguće da ponuditelj razjašnjava podnesenu ponudu, budući da je postupak odabira okončan. Poziva se na odredbu članka 406. stavka 2. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16., dalje: ZJN) te ističe da je DON postala neizmjenjiva. Osporeno rješenje je doneseno na temelju odredbe članka 290. ZJN-a, na temelju koje odredbe je bilo samo moguće utvrditi je li postupanje naručitelja, kada je referencu 9 žalitelju priznao kao jednu, protivno uvjetima i zahtjevima iz DON-a, bez da te uvjete i zahtjeve ocjenjuje (u konkretnom slučaju ocijenjeni su kao nejasne odredbe). Pitanje je može li se tumačenje naručitelja podvesti pod odredbe postojeće DON. Smatra da je povrijeđena odredba članka 98. stavka 5. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj 47/09., dalje: ZUP), jer se tuženica poziva na načelo tumačenja nejasnih odredbi u korist ponuditelja bez navođenja zakona iz kojeg to proizlazi. U odnosu na reference broj 7, 8 i 12, u osporenom rješenju se navodi da je naručitelj tražio potvrde druge ugovorne strane, a ne potvrde investitora, te da je žalitelj dostavom potvrda druge ugovorne strane ispunio traženi uvjet. Međutim, relevantni dio točke 8.3. DON-a, Kriteriji za odabir ponude, glasi: „U svrhu dokazivanja specifičnog iskustva stručnjaka pod brojem 1, 2, 3, 4, 6 i 7, ponuditelj u ponudi mora dostaviti sljedeće dokumente: potvrdu naručitelja o uspješno pruženoj usluzi ili ishoda suglasnost/rješenje na izrađenu dokumentaciju (studiju/analizu/projekt) ili neki drugi odgovarajući dokument, kojim ponuditelj dokazuje da je naručitelj prihvatio izrađenu dokumentaciju (studiju/analizu/projekt).“. Zaključuje kako je u predmetnoj točki DON-a izričito propisana potvrda samog

naručitelja ili drugi odgovarajući dokument kojim se dokazuje da je naručitelj prihvatio izrađenu dokumentaciju. U konkretnim projektima je moguće da je Dalekovod d.d. bio druga ugovorna strana u odnosu na poslodavca žaliteljevog stručnjaka Dalekovod projekt d.o.o., no zasigurno Dalekovod d.d. u predmetnim projektima nije bio naručitelj (javni ili sektorski) u smislu odredbi ZJN-a. Iz potvrda druge ugovorne strane (Dalekovod d.d.), kao i naslovnica projekata, vidljivo je da se u istima (u odnosu na referencu 7) navode Hrvatske autoceste d.o.o. i (u odnosu na referencu 8 i 12) HŽ infrastruktura d.o.o., koji su naručitelji u smislu odredbi članka 5., 6. i 7. ZJN-a. Dopisom naručitelja od 18. rujna 2020., kojim su od žalitelja sukladno članku 239. ZJN-a zatražene potvrde naručitelja (odnosno drugi odgovarajući dokument), jasno je rečeno da Dalekovod d.d. nije bio (niti je uopće mogao biti) naručitelj. Žalitelj za predmetne reference nije dostavio tražene potvrde naručitelja, odnosno drugi odgovarajući dokument naručitelja te je pogrešno utvrđeno da je DON-om propisana „potvrda ugovorne strane“. Predlaže Sudu da poništi osporeno rješenje i odbije žalbu zainteresirane osobe uz nadoknadu troškova spora uvećanih za zastupanje više osoba.

Tuženica u odgovoru na tužbu ističe kako među strankama činjenice nisu sporne nego je sporno tumačenje DON-a i njezina primjena na ponudu zainteresirane osobe. Ističe kako strogo formalna priroda postupka javne nabave ne dozvoljava tumačenje i primjenu odredbi DON-a drukčije od onog kako glase, a stroga formalnost jamči jednako postupanje prema svim ponuditeljima. U odnosu na referencu broj 9, neosnovano tužitelj ustraje u svom navodu da je sukladnost te reference s uvjetima iz DON-a trebalo cijeliti isključivo prema sadržaju iz životopisa stručnjaka 3. Poziva se na točku 8.3. (b) DON-a te zaključuje da nije isključivo životopis propisan kao dokaz. Napominje da je izmjenom DON-a od 10. svibnja 2020. naručitelj pod točkom 1. jasno naznačio da dostavljeni životopisi stručnjaka nisu sami po sebi dokaz specifičnog iskustva, već predstavljaju informacije koje moraju biti dokazane drugim dokumentima. Prema tablici iz točke 8.3. (b) DON-a za stručnjaka 3 je jasno propisano da će se bodovati broj izrada tehničke dokumentacije, a osim toga Objašnjenjem predmetne dokumentacije naručitelj je dodatno pojasnio da će se bodovi dodjeljivati za izrađenu dokumentaciju. Zaključuje kako je iz ukupnosti svih propisanih dokumenata potrebno kod reference broj 9 ocijeniti (utvrditi) broj izrađene dokumentacije, a ne referenci – ugovora te u skladu s tako utvrđenom činjenicom bodovati ponudu. Iz ukupnosti dokaza dostavljenih u ponudi zainteresirane osobe, utvrđeno je kako je naručitelj kod pregleda i ocjene ponude pogrešno ocijenio da se radi samo o jednoj izrađenoj tehničkoj dokumentaciji pa je posljedično tome pogrešno bodovao predmetnu ponudu. Iz ukupnosti dokaza proizlazi da je stručnjak 3, sudjelujući u izvršenju ugovora radi rekonstrukcije kontaktne mreže kolodvora Duga Resa, Zvečaj, Generalski Stol i Gornje Dubrave, izradio četiri, a ne jednu tehničku dokumentaciju. Smatra kako nije odlučno što je stručnjak 3 veći broj tehničke dokumentacije izradio u sklopu jedne reference (jednog ugovora). Neosnovan je prigovor o izmjeni ponude, jer je naručitelj bodove dodijelio prema dokumentima (dokazima) sadržanim u ponudi od trenutka predaje ponude. U odnosu na referencu broj 9 naručitelj nije primijenio članak 293. ZJN-a i tražio od zainteresirane osobe naknadnu dostavu ili pojašnjenje bilo kakvih dokaza, a u žalbenom postupku zakonitost postupanja naručitelja je ocjenjivana u odnosu na dokaze (dokumente) sadržane u ponudi od trenutka predaje ponude. Naručitelj i zainteresirana osoba u vezi s referencom broj 9 nisu komunicirali radi bilo kakvog naknadnog pojašnjenja ili upotpunjavanja. Stoga je promašen prigovor da bi radnjama sudionika javne nabave došlo do izmjene ponude. Da bi se ocijenila zakonitost naručiteljeva postupanja kod pregleda i ocjene ponuda, odnosno primjena DON-a na određenu ponudu, potrebno je tumačiti odredbe DON-a kao izvor prava, kako bi se utvrdilo je li izvor prava ispravno primijenjen na činjenice iz ponude. Osporenim rješenjem nije ocjenjivana zakonitost DON-a nego zakonitost primjene

odredbi DON-a. Svoje postupanje tijekom pregleda i ocjene ponuda naručitelj je dokumentirao zapisnikom o pregledu i ocjeni ponuda, koji stoga ima značenje dokaza o poduzetim/propuštenim radnjama i odlukama naručitelja. Poziva se na odredbu članka 290. stavka 1. i članka 301. ZJN-a. Iz zapisnika proizlazi da je naručitelj zainteresiranoj osobi za stručnjaka 3 priznao i bodovao jednu referencu, a takva dodjela bodova nije u skladu s uvjetima i zahtjevima iz DON-a. Ističe kako je osporenim rješenjem odlučeno o žalbi zainteresirane osobe koja je osporavala zakonitost bodovanja svoje ponude. Poziva se na odredbe članka 200. stavka 1., članka 285. stavka 3., članka 290. stavka 1. i članka 406. stavka 2. ZJN-a te zaključuje da propust naručitelja pri izradi DON-a ne može ići na štetu ponuditelja. Naručitelj ima obvezu propisati DON na dovoljno jasan, precizan i nedvojbena način, a u protivnom je on taj koji je dužan snositi posljedice, tj. prihvatiti/ocijeniti kao valjanu ponudu koja je izrađena prema jednom od mogućih različitih (dvojbena) tumačenja odredbi DON-a. Na taj način se prevenira mogućnost pristranog tumačenja DON-a na štetu nekog konkretnog ponuditelja, a u korist drugog. Pravo javne nabave je izvor prava, čija načela su sadržana u članku 4. ZJN-a. U odnosu na reference broj 7, 8 i 12, tužitelj pogrešno smatra da je potvrdu trebao izdati javni ili sektorski naručitelj s kojim je sklopljen ugovor o javnoj nabavi. Kada bi takvo tumačenje pojma „naručitelj“ iz točke 8. 3. (b) DON-a bilo ispravno, to bi značilo da ponuditelji kao referencu ne bi mogli dostaviti ugovor sklopljen sa subjektom koji nije javni ili sektorski naručitelj, odnosno sa subjektom privatnog prava (ugovor sklopljen između dva trgovačka društva koji nisu obveznici primjene propisa o javnoj nabavi). Prema tužiteljevom tumačenju kao referenca bi mogli služiti isključivo ugovori o javnoj nabavi, a ne i bilo koji drugi ugovori sklopljeni na slobodnom tržištu prema pravilima građanskog/privatnog/trgovačkog prava. Takvo ograničenje ne postoji u pravu javne nabave. Odredbama ZJN-a i podzakonskih propisa nije propisano da kao referenca u postupku javne nabave mogu biti korišteni isključivo ugovori o javnoj nabavi sklopljeni s javnim ili sektorskim naručiteljem. Stoga se pojam „naručitelj“ ne može tumačiti u smislu da predstavlja javnog ili sektorskog naručitelja iz članaka 6. do 7. ZJN-a. Pojam „naručitelj“ je bilo koji subjekt koji je naručio/zatražio/naložio izvršenje radova/usluga/isporku robe. Ukazuje na činjenicu da je naručitelj u Obrascu životopisa, koji je također točkom 8.3. (b) propisan kao jedan od dokaza na temelju kojeg će se bodovati ponuda, u tablici pod točkom 14. Obrasca životopisa propisao da se traži podatak o drugoj ugovornoj strani, dakle ne o naručitelju u smislu članaka 6. do 7. ZJN-a. Također je i kod propisivanja uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, točkom 4.3. (a) propisana dostava dokaza (ažuriranog popratnog dokumenta) u kojem se navodi podatak o drugoj ugovornoj strani, a ne o naručitelju u smislu članaka 6. do 7. ZJN-a. U konkretnom slučaju zainteresirana osoba je kao stručnjaka predložila osobu zaposlenu kod Dalekovoda – projekt d.o.o., od kojeg je Dalekovod d.d. naručilo izradu projektne dokumentacije koju je izradio stručnjak, zaposlenik Dalekovoda – projekt d.o.o. Dakle, naručitelj je Dalekovod d.d., čiju potvrdu je dostavila zainteresirana osoba, a kako naručitelj takve potvrde nije priznao kao valjane, postupio je protivno uvjetu i zahtjevu iz DON-a, što pregled i ocjenu ponude čini nezakonitim. Smatra kako tužitelj neosnovano potražuje uvećanje nagrade opunomoćenika na temelju Tbr. 36.1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa), jer u predmetnom sporu ne zastupa više tužitelja. Tužitelj je zajednica ponuditelja koja je prema članku 3. točki 8, 22. i 31. ZJN-a, jedna stranka u postupku javne nabave i u jedinstvenom sastavu ima pravni interes ostvariti zaštitu svojih prava. Predlaže Sudu da tužbeni zahtjev odbije kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva sam riješi stvar.

Zainteresirana osoba HŽ infrastruktura d.o.o. ističe da je postupila po rješenju od 7. kolovoza 2020., izvršila ponovni pregled i ocjenu referenci stručnjaka za utvrđivanje specifičnog iskustva stručnjaka u skladu s naputcima sadržanim u navedenom rješenju. Ponovno je najveći broj bodova ostvarila zajednica gospodarskih subjekata Mobilita Evolva d.o.o. i Ekonerg – institut za energetiku i zaštitu okoliša d.o.o. Ističe da je prvom odlukom o odabiru ekonomski najpovoljnije ponude odabrana ponuda tužitelja kao valjana ponuda koja je ostvarila najveći broj bodova sukladno kriteriju ekonomski najpovoljnije ponude koja u potpunosti zadovoljava uvjete iz DON–a. U svemu je postupljeno po rješenju od 7. kolovoza 2020. te je nakon ponovne analize i rangiranja ponuda, zajednica gospodarskih subjekata Mobilita Evolva d.o.o. i Ekonerg – institut za energetiku i zaštitu okoliša d.o.o. ostvarila najveći broj bodova te je donesena odluka o odabiru ekonomski najpovoljnije ponude.

Zainteresirana osoba, Zajednica ponuditelja Granova d.o.o., Željezničko projektno društvo d.d., Institut IGH d.d. i Rijekaprojekt d.o.o., nije dostavila odgovor na tužbu iako je uredno pozvana rješenjem od 23. rujna 2020.

Tužitelj u očitovanju na navode odgovora na tužbu tuženice ističe kako navod u životopisu stručnjaka da se radi o jednoj referenci – označenoj rednim brojem 9, govori o jasno iskazanoj volji zainteresirane osobe za podnošenjem upravo takve ponude. Preostali dokazi (potvrda, kopija naslovne stranice) služili su samo kao potvrda navoda činjenica navedenih u životopisu. Neosnovani su navodi iz odgovora na tužbu da bi reference istaknute u životopisu predstavljale samo „informacije“. Reference istaknute u životopisu su osnova za bodovanje te se ne može naknadno priznati nijedna referenca koja ne bi bila istaknuta u životopisu. Prihvatanje većeg broja referenci, iako je u samoj ponudi priloženom životopisu navedeno da se radi o jednoj referenci, predstavlja izmjenu ponude, odnosno povredu načela jednakog postupanja u smislu u tužbi citirane presude Suda EU u predmetu C-336/12 od 10. listopada 2013. Drugi priloženi dokazi su samo dokaz valjanosti reference broj 9, a na temelju njih se ne može mijenjati činjenica da se broj bodova za ovog stručnjaka dodjeljuje po osnovi životopisa dostavljenog u ponudi (u dijelu u kojem su činjenice dokazane dodatnim dokazima). U odgovoru na tužbu ponavlja se navod da je DON–om propisano bodovanje broja izrada tehničke dokumentacije. Nejasno je na temelju čega je zaključeno da se radi o više izrađenih dokumentacija, budući da je „izrađena dokumentacija“ skup tehničkih dokumenata koji predstavljaju cjelinu te se može reći da je sva dokumentacija koja se odnosi na referencu broj 9 u stvari jedna tehnička dokumentacija, kao što je to zainteresirana osoba i odredila u životopisu kada je tehničku dokumentaciju označila jednim rednim brojem. Iako tuženica navodi kako osporenim rješenjem nije odlučivano o valjanosti DON–a, činjenica je da je sporni dio DON–a ocijenjen dvojbenim, čime je zapravo utvrđeno da je suprotan članku 200. ZJN–a te je primijenjeno za tužitelja sporno načelo da dvojbene odredbe DON–a u ovoj fazi postupka ne bi mogle biti tumačene na štetu ponuditelja. Ponuditelj je mogao, ako je smatrao odredbu DON–a dvojbenom, zatražiti pojašnjenja od naručitelja, odnosno izjaviti žalbu. Budući da je to zainteresirana osoba propustila učiniti, nije opravdano za tuženicu „dvojbenu“ odredbu tumačiti u prilog ponuditelja. Proizlazi da je za naručitelja i ponuditelja bilo nedvojbeno da se radi o jednoj referenci odnosno o „jednoj tehničkoj dokumentaciji“. Tumačenje dokumentacije koja je za ponuditelja postala „dvojbena“ tek nakon podnošenja ponude (i to tek u žalbenom postupku), u korist ponuditelja, u stvari je tumačenje na štetu svih ostalih ponuditelja pa tako i žalitelja. Postavlja pitanje zašto se načelo tumačenja dvojbenih odredbi u korist jednog ponuditelja ne bi tumačilo u korist svih ostalih ponuditelja. U članku 4. ZJN–a ne postoji načelo tumačenja dvojbenih odredbi u korist ponuditelja, a u presudi poslovni broj: UsII-16/20-9 od 12. veljače 2020., ne razrađuje se nijedno načelo javne nabave, a osobito ne sporno načelo tumačenja dvojbenih odredbi u korist ponuditelja. U odnosu na

pojam „naručitelja“ smatra kako je odgovor na tužbu u suprotnosti s navodima osporenog rješenja u kojem je konstatirano da je DON–om propisano da je tražena potvrda druge ugovorne strane. Taj dio osporenog rješenja baziran je upravo na navodu da je naručitelj tražio potvrdu druge ugovorne strane pa tuženica priznaje da je ovakav navod iz osporenog rješenja netočan. Navodom da bi tumačenje pojma „naručitelj“ kako to smatra tužitelj dovelo do isključenja ugovora privatnog prava, ponovo se pokušava utvrđivati zakonitost DON–a što nije predmet ove faze postupka. Poziva se na odredbu članka 290. ZJN–a te ukazuje kako je sporno pitanje primjenjuju li se na taj pojam odredbe ZJN–a ili odredbe građanskog prava. Smatra pogrešnim navod iz odgovora na tužbu kako, budući da se u obrascu životopisa koristi pojam „druga ugovorna strana“, pojam „naručitelj“ iz točke 8.3.b) DON–a ne bi trebalo tumačiti u smislu ZJN–a. Budući da se radi o pravilima postupanja prilikom odabira ponude u postupku javne nabave, smatra da se prvenstveno trebaju primijeniti odredbe ZJN–a. Neosnovano je osporen zahtjev za uvećanje odvjetničke tarife prema tarifnom broju 36. Tarife, u kojem smislu se poziva na odluku Suda poslovni broj: UsII-196/20 od 9. srpnja 2020.

Očitovanje na navode odgovora na tužbu naručitelja, tužitelj nije dostavio iako je uredno pozvan dopisom od 5. listopada 2020.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih pravnih pitanja (članak 55. stavak 3. Zakona o upravnim sporovima, Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. – odluka Ustavnog suda RH i 29/17., dalje: ZUS) Sud tužbeni zahtjev ocjenjuje neosnovanim.

U ovom sporu je sporna zakonitost primjene relevantnih odredbi DON–a na ponudu zainteresirane osobe, zbog čega je poništena odluka o odabiru ponude tužitelja. S tim u vezi Sud prije svega ističe kako se ne radi o ocjeni zakonitosti odredbi DON–a nego o zakonitosti primjene tih odredbi na konkretan slučaj.

Odredbom točke 8.3. DON–a Kriterij za odabir ponude, (b) Specifično iskustvo stručnjaka propisano je da u svrhu dokazivanja iskustva stručnjaka prema postavljenim kriterijima za odabir najpovoljnije ponude, ponuditelj u ponudi dostavlja životopise stručnjaka iz kojih moraju biti vidljivi kriteriji koji se buduju.

Prema daljnjim odredbama DON–a naručitelj će svakoj ponudi dodijeliti odgovarajući broj bodova po ovom kriteriju sukladno tablici u nastavku:

Stručnjak 3: Stručnjak za elektroenergetski infrastrukturni podsustav. Broj izrada tehničke dokumentacije prihvaćene od strane naručitelja u području elektroenergetike (stabilna postrojenja vuče, PSN, KM, dalekovodi, trafostanice u sklopu prometne infrastrukture) u čijoj izradi je stručnjak sudjelovao u ulozi projektanta. Broj projekata 1 – 2 se boduje sa 4 boda; 3 – 4 sa 6 bodova; 5 ili više s 8 bodova; sveukupno najviše 8 bodova.

Nadalje je propisano kako u svrhu dokazivanja specifičnog iskustva stručnjaka pod brojem 1, 2, 3, 4, 6 i 7, ponuditelj u ponudi mora dostaviti sljedeće dokumente: životopis stručnjaka u kojemu specifično iskustvo koje se boduje mora biti posebno istaknuto i detaljno opisano; potvrdu naručitelja o uspješno pruženoj usluzi ili ishoda suglasnost/rješenje na izrađenu dokumentaciju (studiju/analizu/projekt) ili neki drugi odgovarajući dokument, kojim ponuditelj dokazuje da je naručitelj prihvatio izrađenu dokumentaciju (studiju/analizu/projekt); te kopiju naslovne stranice izrađenog dokumenta, ili bilo koji drugi odgovarajući dokument iz kojeg je vidljivo da je predloženi stručnjak sudjelovao u izradi dokumentacije u ulozi propisanoj u tablici bodovanja (mora biti vidljivo da je stručnjak sudjelovao u izradi studije/analize/projekta/ elaborata u ulozi propisanoj u tablici bodovanja za koju je dostavio potvrdu ili neki drugi odgovarajući dokument).

Prema točki 4.3.a. DON–a, Tehnička i stručna sposobnost, u trenutku provjere informacija navedenih u ESPD obrascu, naručitelj će kao dostatan dokaz sposobnosti

prihvatiti popunjeni Obrazac 4 (Popis glavnih usluga) koji sadrži sljedeće podatke: opis usluge, vrijednost usluga, datum završetka pružanja usluge i naziv druge ugovorne strane. Ako je potrebno, naručitelj može izravno od druge ugovorne strane zatražiti provjeru istinitosti podataka navedenih u popisu.

Tumačeći odredbe DON-a, Sud nalazi zakonitom ocjenu tuženice da se kod stručnjaka 3 boduje broj izrada tehničke dokumentacije, bez obzira što su izrađene u okviru jednog projekta. Naime, iz naprijed citiranih odredbi DON-a jasno proizlazi da je kod dokazivanja specifičnog iskustva stručnjaka 3 naglasak upravo na broju izrada tehničke dokumentacije pa Sud ne nalazi odlučnim ni prigovor tužitelja da je broj izrada tehničke dokumentacije u životopisu konkretnog stručnjaka naveden pod jednom referencom, budući da iz naprijed navedenih odredbi DON-a proizlazi da to nije jedini dokaz kojim se utvrđuju propisane pravnorelevantne činjenice. Stoga je neosnovan tužbeni prigovor da bi se u konkretnom slučaju radilo o izmjeni ponude, jer je ponuda ocijenjena na temelju činjenica navedenih u trenutku podnošenja ponude.

Također Sud ocjenjuje neosnovanim prigovor tužitelja da bi se u svrhu dokazivanja specifičnog iskustva stručnjaka trebale uzeti u obzir samo potvrde naručitelja koji su obveznici postupanja po ZJN-u. S tim u vezi pravilno tuženica ukazuje da se u naprijed navedenoj odredbe točke 4.3. DON-a koristi termin „druga ugovorna strana“. Dovodeći u vezu navedeno s odredbom točke 8.3. DON-a na koju se poziva tužitelj, a u kojoj se navodi termin „potvrda naručitelja“, i prema ocjeni ovog Suda kao dokaz nije moguće isključiti potvrde i drugih ugovornih strana koje nisu obveznici postupanja po ZJN-u, a sama činjenica što se u konkretnom slučaju radi o postupku koji se provodi na temelju odredbi ZJN ne znači kako u dokaz tehničke i stručne sposobnosti ne bi bilo moguće prihvatiti i potvrde ugovornih strana koji nisu obveznici postupanja po tom Zakonu.

U odnosu na ostale tužbene prigovore Sud smatra potrebnim istaknuti kako cilj upravnog spora u smislu odredbe članka 2. stavka 1. ZUS-a nije samo sudska zaštita prava i pravnih interesa fizičkih pravnih osoba i drugih stranaka povrijeđenih pojedinačnim odlukama nego je to i osiguranje zakonitosti u objektivnom smislu što je potrebno ispitati u svakom konkretnom slučaju, imajući na umu specifičnost pojedine upravne stvari. Tako je u postupcima javne nabave potrebno osigurati da se odredbe konkretne DON primjenjuju zakonito i u objektivnom smislu.

Zbog navedenog Sud je na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a presudio kao u izreci.

Odluka o troškovima spora donesena na temelju odredbe članka 79. stavka 4. ZUS-a, jer tužitelj u sporu nije uspio.

U Zagrebu 19. listopada 2020.

Predsjednica vijeća
mr. sc. Inga Vezmar Barlek, v.r.

Za točnost otpavka – ovlaštení službenik

Tanja Nemčić

